Eucaristia d'Advent

L'estrella et guia.

Celebració per a alumnes d'ESO. Recull el camí del calendari d'Advent que s'ha fet a classe: cada dia un personatge va alçar la mirada cap a l'estrella i va escoltar el que ella li deia.

1. Introducció

Ambientació

Al costat de l'altar es col·loca una gran estrella com la del cartell, sobre un fons blau fosc. Cada classe porta preparades les estrelles del seu mural de l'aula, que es faran servir en el gest de la celebració.

Monició d'entrada

Bon dia a tothom i benvinguts a aquesta Eucaristia d'Advent.

Som a pocs dies de Nadal. Els carrers ja són plens de llums, els aparadors de guarniments i el mòbil d'anuncis de regals. Però aquest curs el nostre lema ens ha convidat a una cosa diferent: **«Alça la mirada».** A aixecar els ulls de la pantalla, de les presses i dels problemes, per descobrir que hi ha una llum més gran que ens busca i ens acompanya.

Durant aquestes setmanes hem viscut a classe un calendari d'Advent molt especial: **«L'estrella et guia».** Cada matí, un personatge ens ha explicat què li va passar quan va mirar l'estrella i què li va dir ella. Anna ens va ensenyar a no cansar-nos d'esperar. Elisabet, que l'alegria creix quan es comparteix. Zacaries, que per veure la llum de vegades cal callar. L'àngel Gabriel ens va dir «no tinguis por». Maria ens va ensenyar a dir sí encara que no ho entenguem tot, i Josep, que cuidar en silenci també és estimar. L'hostaler ens va demanar que féssim lloc als altres. Els pastors ens van recordar que Déu es revela als senzills, i Herodes, que qui només es mira a si mateix no pot veure la llum. Sant Josep Manyanet ens va convidar a mirar Natzaret perquè cada família sigui una llar plena de Déu. El timbaler ens va ensenyar a oferir el que tenim, els Mags a continuar buscant, i el bou i la mula, que la nostra proximitat dona escalfor a qui té fred.

Avui hem portat les estrelles de les nostres classes. Són tot el que la llum de Déu ens ha anat dient durant l'Advent. I totes apunten cap al mateix lloc: cap a un Infant que neix a Betlem i que és la veritable Llum del món.

Avui, en aquesta Eucaristia, volem alçar plegats la mirada cap a Ell. Amb alegria, ens posem drets i comencem aquesta celebració.

2. Peticions de perdó

SACERDOT O MONITOR

Abans de continuar celebrant, fem un moment de silenci per mirar dins nostre. L'estrella sempre ha estat aquí, brillant, però moltes vegades no l'hem vista perquè caminàvem amb el cap baix, tancats en les nostres coses.
Igual que els personatges del pessebre, també nosaltres tenim moments en què no fem lloc, en què ens mirem només a nosaltres mateixos o en què la por i el soroll no ens deixen veure la llum.
Ara presentem a Déu el nostre cor tal com està, perquè Ell l'il·lumini i el faci nou.

(Breu silenci)

ALUMNES (UN POR PETICIÓ)

- Senyor Jesús, tu vens a la nostra vida i truques a la nostra porta, però moltes vegades, com l'hostaler, diem «no hi ha lloc». Tanquem la porta al company que està sol, al qui és diferent o al qui ens necessita. Perdona'ns quan no et fem lloc.
  Senyor, tingueu pietat.

- Crist, tu ets la llum que brilla en la foscor, però de vegades, com Herodes, només ens mirem a nosaltres mateixos: el que tenim, com ens veuen, el que podem perdre. Ens deixem portar per l'orgull i l'enveja. Perdona'ns quan no alcem la mirada cap a tu ni cap als altres.

  Crist, tingueu pietat

- Senyor Jesús, tu ens dius com a Maria «no tinguis por, jo soc amb tu», però de vegades la por, el soroll i les pantalles no ens deixen escoltar-te. Ens cansem d'esperar i deixem de buscar-te. Perdona'ns quan perdem l'esperança i no seguim la teva estrella.
  Senyor, tingueu pietat.

SACERDOT

Déu totpoderós tingui pietat de nosaltres, ens perdoni els nostres pecats i ens dugui a la vida eterna.

Amén.

3. Lectura primera

Isaïes 60, 1-6 "Alça els ulls, i mira al teu entorn"

MONITOR

El profeta Isaïes parla a un poble cansat i desanimat, que camina amb el cap baix. I li diu el mateix que ens ha dit l'estrella aquestes setmanes: aixeca't, alça la mirada, perquè arriba la teva llum. Escoltem amb atenció.

LECTOR

Lectura del llibre del profeta Isaïes (60, 1-6)

Alça't radiant, Jerusalem, que arriba la teva llum
i sobre teu clareja com l'alba la glòria del Senyor.
Mentre les tenebres embolcallen la terra,
i fosques nuvolades cobreixen les nacions,
sobre teu clareja el Senyor i apareix la seva glòria.
Els pobles s'acosten a la teva llum,
els reis busquen la claror de la teva albada.
Alça els ulls i mira al teu entorn: tots aquests s'apleguen per venir cap a tu;
porten de lluny els teus fills, duen als braços les teves filles.
Tota radiant i meravellada veuràs amb el cor eixamplat
com aboquen damunt teu els tresors del mar
porten a casa teva la riquesa de les nacions.
Et cobriran onades de camells, dromedaris de Madian i d'Efà;
tots venen de Sabà portant or i encens i cantant la grandesa del Senyor.
Paraula de Déu.

R. Us lloem, Senyor.

4. Salm responsorial

Salm 26. «El Senyor és la meva llum i la meva salvació»

MONITOR

Responem a la Paraula de Déu amb el salm. Repetim junts la resposta, que resumeix tot el que hem viscut en l'Advent: Déu és la lum que ens guia i no hem de tenir por.

SALMISTA i TOTS

R. El Senyor m'il·lumina i em salva.

El Senyor m'il·lumina i em salva,
qui em pot fer por?
El Senyor és el mur que protegeix la meva vida
qui em pot esfereir?
R. El Senyor m'il·lumina i em salva.

Una cosa he demanat al Senyor,
i la desitjo amb tota l'ànima:
poder viure a la casa del Senyor
tots els dies de la vida,
per fruir-hi de l'estima del Senyor
i vetllar pel seu temple.
R. El Senyor m'il·lumina i em salva.

5. Evangeli

Mateu 2, 1.12 "Hem vist com s'aixecava la seva estrella i venim a presentar-li el nostre homenatge".

MONITOR

Uns savis d'Orient van veure una estrella, es van posar en camí i no van parar fins a trobar Jesús. La seva història és també la nostra. Ens posem drets per escoltar l'Evangeli.

SACERDOT

El Senyor sigui amb vosaltres

R. I amb el vostre esperit

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

R. Glòria a vós, Senyor.

Quan va néixer Jesús a Betlem de Judea, en temps del rei Herodes, vingueren d'Orient uns mags i, en arribar a Jerusalem, preguntaven: «On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Hem vist com s'aixecava la seva estrella i venim a presentar-li el nostre homenatge».
El rei Herodes i tota la ciutat de Jerusalem s'inquietaren en sentir aquestes noves. Herodes convocà tots els grans sacerdots amb els lletrats del poble i els preguntava on havia de néixer el Messies. Ells respongueren: «A Betlem de Judea. Així ho escriu el profeta: "Betlem, terra de Judà, no ets de cap manera la més petita entre les famílies de Judà, perquè de tu sortirà un príncep que pasturarà Israel, el meu poble"».
Llavors Herodes cridà secretament els mags i s'informà ben bé del moment en què se'ls havia aparegut l'estrella. Després els encaminà a Betlem amb aquesta recomanació: «Aneu, busqueu-lo ben bé, aquest nen, i quan l'haureu trobat, feu-m'ho saber, que jo també vull presentar-li el meu homenatge».
Sortint de l'audiència del rei, es posaren en camí. Llavors s'adonaren que l'estrella que havien vist aixecar-se anava davant d'ells fins que s'aturà sobre el lloc on hi havia el nen. La seva alegria en veure allà l'estrella va ser immensa.
Entraren tot seguit a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare i, prostrats a terra, li presentaren el seu homenatge. Van obrir llavors les seves arquetes per oferir-li presents: or, encens i mirra.
Després, advertits en un somni que no anessin pas a veure Herodes, se'n tornaren al seu país per un altre camí.
Paraula del Senyor.

R. Lloança a vós, oh Crist.

6. Proposta d'homilia

Text orientatiu per al sacerdot. Es pot adaptar, escurçar o convertir en un petit diàleg amb els alumnes.

Quantes vegades al dia mireu cap avall? Feu la prova: la pantalla del mòbil, els apunts, els peus quan anem pel passadís... Diuen que passem diverses hores al dia amb el cap cot. Per això aquest curs el lema ens demana una cosa tan senzilla i tan difícil alhora: **alça la mirada.**
A l'Evangeli que acabem d'escoltar hi ha uns personatges que van fer justament això: els Mags. Eren savis, tenien diners i coneixements, però els faltava alguna cosa. I un dia van aixecar els ulls al cel i van veure una estrella. La seva història té tres moments que també poden ser els nostres.

Primer: veure l'estrella. Molta gent vivia en aquella època i ben pocs van veure l'estrella. No perquè no brillés, sinó perquè no miraven. Déu continua posant estrelles en la nostra vida: un amic que t'escolta, uns pares que t'esperen desperts, un professor que creu en tu, una cançó que et toca per dins, un moment de silenci a la capella. Durant l'Advent, a classe, hem anat descobrint aquestes estrelles amb els personatges del pessebre. La pregunta és: anem tan de pressa o tan distrets que ni les veiem?

Segon: posar-se en camí. Amb veure l'estrella no n'hi ha prou. Els Mags ho van deixar tot i van caminar. El camí va ser llarg, amb deserts, cansament i dubtes. I, a més, es van equivocar: van anar a preguntar al palau d'Herodes, perquè pensaven que un rei naixeria entre luxes. M'agrada molt aquest detall, perquè ens diu que equivocar-se forma part del camí. L'important és no quedar-s'hi, tornar a mirar el cel i continuar buscant. Vosaltres esteu en una edat de moltes preguntes: qui soc, què vull, quins són els meus amics de debò, on és Déu. Les preguntes no són dolentes. Són el principi del camí. Fixeu-vos també en Herodes. Tenia l'estrella damunt del seu palau i no la va veure, perquè només es mirava a si mateix: el seu poder, la seva imatge, el que podia perdre. Tots portem a dins un petit Herodes quan vivim pendents de com ens veuen o quan ens molesta que a un altre les coses li vagin bé. Qui només es mira el melic no pot alçar la mirada.

Tercer: trobar, adorar i tornar per un altre camí. L'estrella es va aturar sobre una casa senzilla. No hi havia palau ni corona, només un nen amb la seva mare. I els Mags, tan savis i importants, es van agenollar. Li van donar el millor que tenien. I l'Evangeli acaba amb una frase preciosa: «se'n tornaren al seu país per un altre camí». Quan un es troba de debò amb Jesús, ja no torna igual.

Sant Josep Manyanet, el nostre fundador, també va alçar la mirada. Aquest 17 de desembre es compleixen 125 anys de la seva mort. Ell mirava l'estrella de Betlem, però no es quedava en la menjadora: mirava cap a Natzaret, cap a la casa on Jesús va créixer amb Maria i Josep. I

va somiar que cada família i cada escola fossin un petit Natzaret, un lloc on es creix «en saviesa, en edat i en gràcia». Aquesta escola és fruit d'aquella mirada.
Per això avui us proposo dues coses.

La primera, que aquest Nadal us regaleu una estona per alçar la mirada: apagar el mòbil, mirar la vostra família als ulls, pregar un moment davant del pessebre.

La segona, i més important: que sigueu estrelles per als altres. Jesús ens ho va dir molt clar: «Vosaltres sou la llum del món». Hi ha companys que caminen amb el cap baix, que ho estan passant malament o que se senten sols. Potser tu ets l'estrella que Déu ha posat al seu cel. Alça la mirada, deixa't guiar i, com els Mags, torna a casa per un altre camí: sent llum.

7. Gest dintre de la celebració

«Omplim el cel d'estrelles»

Material: la gran estrella al costat de l'altar, sobre un fons blau fosc; les estrelles dels murals de cada classe; i una petita estrella de paper daurat per a cada alumne, amb un tros de fil o cinta.

MONITOR

Durant l'Advent, cada classe ha anat omplint el seu cel d'estrelles. Cadascuna guarda el missatge que l'estrella va donar a un personatge del pessebre. Ara les portarem aquí, al costat de la gran estrella, per oferir a Jesús tot el que hem après. I cadascun de nosaltres també es convertirà en una estrella.

Desenvolupament

- Un alumne de cada classe s'acosta amb les estrelles del seu mural i les col·loca al voltant de la gran estrella. En deixar-les, diu en veu alta el missatge d'una d'elles. Per exemple: «No tinguis por: Déu és amb tu» o «Fes lloc: qui truca a la teva porta pot ser Déu».
- Mentrestant, els catequistes o tutors reparteixen a cada alumne una petita estrella de paper. Cadascú hi escriu el seu nom i completa la frase: «Aquest Nadal vull ser llum per a...».

- En acabar, tots aixequen la seva estrella alhora, mirant cap amunt, com els joves del cartell. El monitor diu: «Alceu la mirada. L'estrella us guia. Ara us toca a vosaltres ser estrelles per als altres».

- Cada alumne s'emporta la seva estrella a casa i la penja a l'arbre de Nadal o al costat del pessebre familiar, com a record del seu compromís.

8. Peticions

SACERDOT

Com els Mags, que van buscar Jesús seguint l'estrella, presentem ara a Déu les nostres peticions. A cadascuna responem: **Senyor, que la teva llum ens guiï.**

ALUMNES (UN PER PETICIÓ)

- Per l'Església, pel Papa i per tots els cristians, perquè siguem com l'estrella de Betlem: una llum que no busca brillar per a si mateixa, sinó que porta els altres cap a Jesús. Preguem el Senyor.
  Senyor, que la teva llum ens guiï.

- Pels països que viuen en guerra i per les persones que han de deixar la seva terra, com els Mags van haver de fer un llarg viatge, perquè trobin acollida, pau i algú que els faci lloc. Preguem el Senyor.
  Senyor, que la teva llum ens guiï.

- Per les nostres famílies, perquè, com va somiar sant Josep Manyanet, cada casa sigui un petit Natzaret: una llar on ens escoltem, ens cuidem i ens perdonem, sobretot en aquests dies de Nadal. Preguem el Senyor.
  Senyor, que la teva llum ens guiï.

- Per les persones que aquestes festes se senten soles o tristes, pels malalts i pels qui troben a faltar algú que ja no hi és, perquè trobin a prop seu algú que els doni escalfor. Preguem el Senyor.
  Senyor, que la teva llum ens guiï.

★ Pels joves que se senten perduts, que no troben sentit a la seva vida o que caminen sempre amb el cap baix, perquè descobreixin que Déu els estima i que no caminen mai a les fosques. Preguem el Senyor.
Senyor, que la teva llum ens guiï.

★ Per la nostra escola, pels professors i per tots els qui treballem i estudiem aquí, perquè sapiguem alçar la mirada i ser estrelles per als companys que més ho necessiten. Preguem el Senyor.
Senyor, que la teva llum ens guiï.

SACERDOT

Senyor Jesús, llum que ve al món, escolteu les peticions que us hem fet i les que guardem en silenci en el nostre cor. Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

Amén.

9. Ofrenes

MONITOR

Els Mags van obrir els seus cofres i van oferir a Jesús el millor que tenien. Nosaltres també li volem presentar els nostres regals. Cada ofrena la porta un alumne, mentre un altre en llegeix l'explicació.

★ **Una brúixola o un mapa.** T'oferim, Senyor, aquesta brúixola. Moltes vegades no sabem cap on anar i ens sentim perduts. Volem que tu siguis la nostra estrella i el nostre nord, la llum que orienta les nostres decisions.

★ **Un mòbil apagat.** T'oferim, Senyor, aquest mòbil apagat. És el signe del nostre compromís de mirar menys cap avall i més als ulls dels qui tenim al costat: la nostra família, els nostres amics i els nostres companys.

★ **El pa i el vi.** Finalment, et presentem el pa i el vi, fruit de la terra i del treball de les persones. Es convertiran en el teu Cos i la teva Sang, el millor regal: tu mateix, que et quedes amb nosaltres.

10. Acció de gràcies

Gràcies, Jesús, per l'estrella
que has posat en el meu camí.
Gràcies per les persones que em guien,
les que m'esperen, m'escolten i em cuiden.
Gràcies per Anna, que no es va cansar d'esperar,
per Maria, que va dir sí,
per Josep, que va cuidar en silenci,
pels pastors, senzills i valents,
i pels Mags, que no van deixar de buscar.
Gràcies per sant Josep Manyanet,
que va mirar Natzaret i va somiar la nostra escola.
Gràcies per venir a mi en aquesta Eucaristia.
Ajuda'm a alçar la mirada cada dia,
a no caminar amb el cap baix
i a tornar a casa per un altre camí:
sent llum per als qui estan a les fosques.
Vine, Senyor Jesús,
i queda't en el meu cor aquest Nadal.
Amén.